võttis viidu. Kakuna meest tegi Sõrulaele natuke naha peale. Sõrulane ütles-ka: Kül-ja joad jõda taga rahetseda. Kakuna meest tuli koole ja nüüd arras-tal rangest painaja peal reima. Kui-da filma kinni lasi, – ikka painaja peal. Ühõ-gorra oli see meest oma noorema wennaga eina-mal loogu võtmas. Lõuna aega lasi-da jõõma peale eina labu eares filma kinni. Wennal-es tule uni peale mette ning ta läks mere eare luusima. Ta nägi seal weesikest ühõ werutis kuna lõkuwad. Ta ütles et, äi tea kuid meri sõlle ää teond on, ning tõstis kuna mere eare kiwi otsa. A tuli jälle laku eare ning wanam wend ärras ji igise peaga üles ning vearis, et taal keind range painaja peal. Noorem wend ütles koa, et ta leind mere careft ühõ wirutis kuna. Wanam wend läks koa jõda kuna catama. Ning seal kiwi eares kuna juures nuttis üks wäga kena noor naine. Mees küsis-ta kääft, miks-ta nutab ja kuft-ta on? Naine rearis sis et, ma ole Kura-malt ning üks Sõrulane panimule sõhirse warli peale, ed ma pea ja pea painajaks reima. Olga mis ilm ehg aeg takes ikka pea ma takema. Ma tuli nüüd wirutis kunaga kodunt ää, nõdv laps jäti-mul kobse jälle, kuna-ma-b joa

pidgad abered huus, sõlle-käraft üitarse sõlle kula rahwaft, mets inimestens", ehg seal kül meda ötga põle mette.

Kiwi odsaft änam ää tõda mette, mis nüüd teha on. Mees tõsdis kuna kiwi odsaft jälle ää wee-sise ning naine kõige kunaga nagu tina tubga radund. Sõsd kaft joadir-es rei mehel änam painaja peal mette, sõlle-käraft et kui painajad nähase ehg ta kinni joajase, sis-da-p tule änam peale mette.

Weel üks painaja lugu. – 13.

Ühõ-gorra oli üks Soarlane Ule-mal töös. Seal sai-da ühõ tüdrukuga sõbrans ja lubas ta omale võtta. Kui Soare-male tagasi tuli, es tule-dale sõda lubamist änam meelegid. Nüüd arras taal aga painaja peal reima. Ta ratus kõik kõud sõlle vasda ää aga äi paramad ühdid. Wiimars küsis-ta ühõ oma sõbra kääft nõu. Sõbr õpetas-tada nõnda: Lase oma oedeste kõrwa seina-sise ukerdida üks auk. Siis see üks lepa puuft topp, mis tiheft sõnna auku pasib. Kui painaja nüüd sõlle augu läbi ja peale tuleb, siis pisda see topp sõnna ede. Kül-ja siis-ta käse joad-Mees tegi sõda-viis. Ühõ õhda nägi-da kudas painaja läbi ukerdi augu sise wenis. Ta pisdis oort lepa topi augu ede. Ta oort sündis oedeste ede kena alasti neitsi. See-s ole redagid muud mette, kut see samma Ule-ma tüdruk. – Mees wõttis-ta omale naiers. Naad said poavi tükki lasd koa. – Aga näine oli ikka tões